



Základní škola Zlín-Malenovice, tř. Svobody

ŠKOLSKÉ LISTY / Listopad 2019



ucimesevenku

radejiknihu

30letsvobody

Společnost Magic Bus s.r.o.

Vás srdečně zve na

Adventní koncert

19.12.2019 od 18:30 hodin

V Domě kultury v Kroměříži

Účinkují:

- Dechová hudba Hanačka

- Dívčí pěvecký sbor Střední pedagogické školy Kroměříž

- Carmina bona DPS při ZŠ Zlín Malenovice

Vstupné 199,- Kč

Vstupenky lze zakoupit na:

SPgŠ Kroměříž - paní Kotková 603 811 060

Dechová hudba Hanačka – pan Bureš 777 186 177

Magic Bus s.r.o. – paní Forýtková 723 764 988

Vážení pedagogové, vážení správní pracovníci, vážení rodiče, milí žáci,

vstoupili jsme do školního roku 2019–2020 a dostávají se vám do rukou první Školské listy.

V těchto listopadových dnech jsme projektovým dnem ve škole vzpomněli 30. výročí sametové revoluce. Nepovažujeme za samozřejmost, v jakých podmínkách žijeme a můžeme se vzdělávat. Chtěla bych proto zdůraznit, že vytváříme to nejlepší prostředí pro výuku i výchovu vašich dětí a našich žáků. Dovolím si tedy vrátit se k činnosti, která předcházela zahájení školního roku.

Hlavně o prázdninách probíhaly ve škole opravy a úklidové práce, bez nichž by škola nemohla sloužit a umožnit práci učitelů i žáků.

Chtěla bych vyslovit poděkování a slova uznání správním zaměstnancům. Je to tým velmi obětavých a spolehlivých lidí. Pomáhají organizačně, často především fyzicky. Mimo běžné opravy se podařilo rekonstruovat kabinet pro učitelky hudební výchovy. Velkou zásluhu na vybavení této učebny má náš pan školník, který zajistil a provedl práce montážní, koordinační, sestavení nábytku aj.

Podařilo se i další náročné dílo, a to výměna PVC ve školní jídelně.

Museli posoudit odborníci, řešilo se několik problémů i finanční náklady. Výsledek je potěšující a slova pochvaly vyslovila i delegace z radnice, vedená náměstkyní primátora pro školství Bc. Kateřinou Francovou.

Rekonstrukcí prošla také cvičná školní kuchyně. Byly nutné stavební úpravy, vybavení nádobím, náradím a různými pomůckami. Jsme moc vděční několika rodičům, kteří pomohli sponzorským darem.

Je to dílo nejen řemeslníků, ale na včasném dokončení mají zásluhu naši správní zaměstnanci: paní ekonomka, paní uklízečky, pan školník a paní recepční. Děkuji celému týmu za nasazení a obětavost.

V prvním měsíci školního roku jsme se potýkali s problémem najít řešení za nepřítomné pedagogy a další zaměstnance. Hledali jsme zástup a děkuji našim pedagogům za pochopení, vstřícnost a trpělivost.

Čím je pro nás letošní rok náročnější? Nové posily v učitelském sboru se zapracovávají. Snažíme se jim pomáhat, vysvětlovat, ale hlavní tíha je především na nich.



Těší nás, že naše kolegyně, které jsou na mateřských či jiných pobytech mimo školu, nabízejí pomoc, vytvářejí různé tvůrčí dokumenty. Paní učitelka Štěpánová chystá ukázkové hodiny jako „inspiraci z vlastních zdrojů“. Jistě bude příjemné i společné přátelské předvánoční setkání s těmito našimi kolegyněmi a všemi zaměstnanci ve Slovákém divadle v Uherském Hradišti.

Práce pedagogů se může od začátku roku pochlubit řadou akcí. Jsou to exkurze, zájezdy, adaptační pobyty, soustředění. Hudební část školy se pilně připravuje na adventní, předvánoční koncert a další vystoupení, ti nejstarší také na výjezd do Bratislavy. Proběhly již některé soutěže, letos nově soutěž v prezentačních dovednostech. Učitelský sbor běží na plné obrátky, je za co naše kantory pochválit a dokládají to i výsledky jako: zdařilá vystoupení žáků na konferenci v Uherském Hradišti, finalisté celostátního kola Logické olympiády, hezká umístění v orientačním běhu, diplomy z Ministerstva životního prostředí ČR pro V. B, nový kroužek španělštiny, pozvání Carminy bony na koncert v kroměřížském Domu kultury.

Na závěr dovolte vyslovit pochvalu našim žákům. Chovají se tak, že nemusíme téměř nic závažného řešit. Jen občas nás potrápí nějaké vztahové zakolísání či nesoulad v kolektivu. To je oblast, kterou řeší naše paní psycholožka.

Považuji za hodnotu celkově dobré chování, slušnost a klid na školní práci. Je to také příkladná vizitka rodičů našich žáků.

**Šťastné a spokojené Vánoce, hodně zdraví a úspěšný rok 2020
přeje kolegům, všem pracovníkům, rodičům a žákům**

vaše ředitelka, PaedDr. Z. Jančíková, Ph.D.



V. B na Dětské vědecké konferenci v Uherském Hradišti



Když v 7. B zazvoní,
učitelka dveřmi vejde,
její čaj hned zavoní,
před tabulí ladně projde.

Žáci se hned uklidní,
čeština nám začíná,
všichni se pak postaví,
s radostí nás přivítá.

Otevřít sešity,
píšeme diktát,
jedničky budou se
určitě sypat.

Ovšem kluci někteří
dělají, že neslyší.
Prochází se po třídě,
vykřikují zběsile.

Chudinka už nemá nervy,
uvnitř jí vře jistě zlost,
ona to však dobře zvládá,
má velkou trpělivost.

Tomáš celý červený
řve na třídu: „Tichooo!“
Oni se mu vysmějí,
chytají se za břicho.

To je prostě naše třída,
nejsme zas tak hodní,
jenom někteří se snaží,
těm se hlavy pěkně smaží,
mají diktát bez chyby,
zbytek jim to závidí.

*Michaela Matyášová,
Karolína Svobodová, VII. B*

Čas po škole ve znamení hraní, zábavy a odpočinku



Nemusíte mít hodinky, abyste poznali, že brzy skončí vyučování. Stačí se podívat do kterékoliv třídy na prvním stupni pár minut před posledním zvoněním a na dětech už spolehlivě poznáte, na co myslí.

Je to pochopitelné. I přes zajímavou, hravou a dost často činnostní výuku se děti přece jen těší na dobrý oběd a volný čas. Pro více než 160 dětí to znamená plynule přejít do školní družiny a tam si dělat, co se jim líbí a co je baví.

První hodina družinového času je pro vychovatele tak trochu očistec. Každý si převezme tu svoji skupinku (zdánlivě) nejhodnějších dětí a hurá na oběd. A zde je přesně ten ideální okamžik nasadit si špunty do uší. Uvolněné napětí a radost dělají svoje. Jenže špunty k dispozici nejsou, a tak paní vychovatelky a pan vychovatel denně trénují um, jak převést skupinku na oběd a z oběda do oddělení, aniž by se to podobalo stádu slůňat nebo jinak hlučných zvířat. Za dveřmi oddělení si ale již oddychnou všichni. Oblíbené hry a knížky jdou na dračku, tvořilci už vyhlízejí, co budou vyrábět, v některém oddělení absolutně vede hra na obchod nebo hra na školu, jinde se staví autodráhy, kuličkodráhy a stavby, které by svou výškou dosáhly k nebi, kdyby mohly. Kolikrát je do hry vtažen i samotný vychovatel. Ta pak získává zcela jiný rozměr. Jen si vzpomeňte, jak vzrušující bylo, když do vaší hry z dětství vstoupil dospělý a nebyl zrovna tím, kdo vás sekýruje, ale probudilo se v něm jeho vnitřní dítě.

S přibývajícím časem přichází další potřeba – a to jít ven. Máme velké štěstí, že můžeme dennodenně využít školní hřiště nebo zahradu. Není nic lepšího než se pořádně vyběhat, originálním způsobem překonat prolézačku nebo si najít (postavit) domeček. Jednou za měsíc se sejdem celá družina na školní zahradě a hrajeme si všichni společně, jak se dočtete v článku na další straně.

Spontánní a dospělými neorganizovaný pobyt venku je základní životní potřeba srovnatelná s potřebou jídla či spánku. A taky dělá ohromné divy. Děti se zklidní, vychovatelé znovu uvěří, že mají ty nejhodnější svěřence, a všechno tak nějak plyne v příjemném duchu do dalšího družinového dne, kdy se vše opakuje.

Děkujeme, že jste s námi, a těšíme se na další společně strávené chvíle.

Za školní družinu

Ing. J. Kafková, vedoucí vychovatelka



CO NÁS ČEKÁ VE DRUŽINĚ V NEJBLIŽŠÍ DOBĚ

9. – 13. 12. 2019 JEŽÍŠKOVA DÍLNA

20. – 24. 1. 2020 KRÁL LEDOVÉ PLOCHY ANEB POZNÁVÁNÍ ZIMNÍCH SPORTŮ

23. 2. 2020 ŠKOLNÍ KARNEVAL

DRUŽINÁŘI VŠECH ODDĚLENÍ, SPOJTE SE!

Touto parafrází slavného výroku o proletářích chceme upozornit na to, že jedenkrát za měsíc se děti ze všech oddělení setkávají na „celodružinové“ akci.



Všichni vychovatelé spojí své síly a připraví pro děti program, který jim umožní potkat starší i mladší kamarády, utkat se s nimi v různých soutěžích a zároveň spolupracovat jako součást většího týmu na stanovených úkolech. V září jsme se inspirovali naším národním patronem. Připomněli jsme si jeho životní příběh, který jsme si zasadili do

souvislostí, a na školní zahradě jsme pak společně absolvovali Svatováclavské hry. V soutěžích zručnosti i při dalších disciplínách jsme prožili příjemné odpoledne. Vévoda české země vzal svůj patronát nad touto akcí zodpovědně a nedal při ní zahynouti nám ni našim svěřencům.

V textu písně Zdeňka Svěráka a Jaroslava Uhlíře o zelenině padne otázka: „Válí se to líně v hlíně. Co to asi bude?“ Nabízí se dvouslabičná odpověď: DÝŇĚ! A právě tykev obecná byla předmětem našeho zájmu v měsíci říjnu. Dýňování na školní zahradě umožnilo dětem nejen vydlabávat a zdobit různé velké bobule této zeleniny, utkat se v soutěži o nejzajímavější dýni, ale také ochutnat všemožné pokrmy, které se z ní dají připravit. Výstava všech exponátů už jen korunovala naše společné snažení.

Mgr. J. Velčovský

**A co nás čeká
v nejbližší době?**

**Listopadové setkání má
na svých bedrech svatý
Martin, v prosinci pak
spolu s dětmi podlehneme
kouzlu adventu.**

V družině se prostě družíme!



Operační program Evropské unie

VÝZKUM, VÝVOJ A VZDĚLÁVÁNÍ pomáhá i v naší družině

Od ledna 2019 zpestřují volnočasové aktivity ve všech odděleních družiny speciální kluby, které mají za cíl rozvinout klíčové schopnosti a dovednosti žáků. Díky finanční podpoře z Evropských strukturálních a investičních fondů mají zvědaví žáci jednou týdně v rámci družinového času možnost spolu s vychovatelem věnovat se zajímavým činnostem, získávat nové znalosti a dovednosti, které se hodí nejen ve výuce, ale probudí v dětech zájem o další vědění. Peněžitá podpora ve výši více než 400 000 Kč umožnila škole nakoupit tablety, zajímavé knihy, hry a další pomůcky do různých zájmových klubů, které vznikly v každém oddělení.

Do družiny mohou také přicházet odborníci z praxe a v rámci projektových dnů žáci zažívají to, co málokde vyčtou. Protože co je víc než se dozvědět zajímavé věci přímo z praxe? Věřte, že takto nabyté vědomosti se jen tak neztratí a v hlavách dětí ještě dlouho rezonují. Pár příkladů za všechny – cokoliv, co se týká živých zvířat, je pro děti velmi poutavé a prožitek z těchto hodin je nenahraditelný. Taková praktická ukázka canisterapie přímo v I. oddělení, tedy u nejmladších žáků, vzbudila velké nadšení, už jen proto, že součástí programu byly dvě speciálně vycvičené fenky, který byly s dětmi v přímé interakci. Nebo třeba výlet na nedalekou Biofarmu Juré (družina totiž může díky programu i cestovat za poznáním jinam) byl přínosný. Nakrmit kůzlata, dozvědět se, jak se vyrábí máslo nebo chleba, nebo vidět to největší mraveniště v místním Lesoparku na Jurém a přímo v něm stát, to bylo opravdu něco! A přesně takové „živé“ zážitky probouzí v dětech další otázky a zvědavost.

AKTUÁLNĚ JSOU PRO ŠKOLNÍ ROK 2019/2020 otevřeny pro děti z družiny tyto kluby:

ČTENÁŘSKÝ KLUB – v oddělení pana vychovatele Velčovského a u paní vychovatelky Zápecové si žáci knihy čtou, navzájem si je doporučují, povídají si o tom, co čtou doma, a mohou si knihy půjčit i domů. Oblíbené jsou knihy velkoformátové, např. o sportu nebo encyklopedie strašidel. Více se o klubu dozvíte v samostatném příspěvku.

KLUB ZÁBAVNÉ LOGIKY A DESKOVÝCH HER – v oddělení paní vychovatelky Garlíkové se v klubu hrají známé i neznámé logické a deskové hry, děti například mají rády hru *Kdo jsem*, kde si navzájem pokládají otázky, skládají a rozkládají hlavolamy; hru *Logik* pamatujete jistě i vy, rodiče, jde o populární hlavolamovou hru, kdy jeden z hráčů vytvoří tajnou kombinaci pěti kuliček různých barev a druhý se ji snaží uhodnout.

BADATELSKÝ KLUB – v oddělení paní vychovatelky Vencíkové a od ledna 2020 v oddělení paní vychovatelky Salkim. Tento klub děti hodně baví. Žáci zkoumají, dělají pokusy, ti starší už vytvářejí hypotézy a ověřují je vlastním výzkumem. Např. šikovní prvňáci měřili a vážili ve družině snad vše, co se dalo (papuče, sebe, svačinu, ...), měřili si, na jak dlouho dokážou zadržet dech, nebo kolikrát přeskochí švihadlo za jednu minutu. Zapisovali si vše do speciální tabulky, za čas si vše přeměří a porovnají. To bude rekordů!

VYUŽITÍ INFORMAČNÍCH TECHNOLOGIÍ VE VÝUCE

– v oddělení paní vychovatelky Kafkové a v oddělení paní vychovatelky Salkim mají všichni žáci k dispozici tablety a využívají je ke kreativním úkolům. Např. na zahradě děti pomocí tabletů fotily různé detaily přírodnin a pomocí filtrů vytvářely krásné, téměř až umělecké fotografie. Jindy se zase cestovalo s aplikací Google Earth po světě. Žáci hledali zajímavá místa a velmi je zaujal i pohled na vlastní bydliště a okolí školy ve 3D. Někteří také zjistili, že česká gramatika může být díky aplikaci Vyjmenovaná slova zábavná. Pokud jsou mobilní zařízení využívána účelně, určitě mají ve vzdělávacím procesu své podstatné místo.

Ing. J. Kafková

Klub zábavné logiky



Badatelský klub



Víte, že

Carmina bona
opět zazpívá
v zahraničí?

Na začátku prosince
zpřijemní předvánoční čas
posluchačům na Mezinárodním
festivalu adventní
a vánoční hudby
v Bratislavě.



„S pomocí knih se mnozí stávají učenými i mimo školu. Bez knih pak nebývá učený nikdo ani ve škole.“
Jan Amos Komenský

Čteš?

Čtení je nuda.
Knížky jsou moc tlusté.
K čemu mi to bude? ...

Zlepšení čtenářské gramotnosti

Je-li člověk označen za gramotného, neznámá to pouze, že umí číst a psát, tedy že rozpozná písmena a že sám píše jednotlivá slova. Takový člověk musí také čtenému i psanému textu porozumět, musí o něm být schopen přemýšlet a díky tomu zlepšovat své vědomosti i schopnosti. O rozvoj čtenářských kompetencí se snažíme nejen v hodinách českého jazyka a literatury, ale i v jiných předmětech a také ve školní družině, kde funguje čtenářský klub.

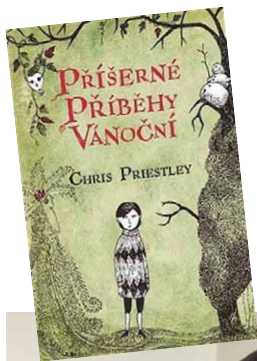
Prostřednictvím různorodých textů z knih, časopisů a článků nabízíme dětem setkání s literaturou zábavnou a hravou formou, snažíme se zpestřit jim poznávání různých typů textů, obohacujeme je například přesmyčkami, hádankami či rébusy. Vedeme děti k tomu, aby se lépe vyjadřovaly a aby také rozvíjely své logické myšlení. Do budoucna se jim to jistě vyplatí.

Mgr. J. Velčovský

CO přináší pravidelné čtení dítěti?

- ✓ uspokojuje nejdůležitější emoční potřeby dítěte
- ✓ vytváří pevné pouto mezi rodičem a dítětem
- ✓ podporuje psychický rozvoj dítěte
- ✓ rozvíjí jazyk, slovní zásobu, dává svobodu ve vyjadřování
- ✓ formuje čtecí a písemné návyky
- ✓ učí samostatnému myšlení – logickému a kritickému
- ✓ rozvíjí představivost
- ✓ zlepšuje soustředění, uklidňuje
- ✓ trénuje paměť
- ✓ přináší všeobecné znalosti
- ✓ ulehčuje učení a pomáhá dosáhnout úspěchů ve škole
- ✓ učí děti hodnotám a rozlišování dobra od zla
- ✓ rozvíjí smysl pro humor
- ✓ je výbornou zábavou
- ✓ zabraňuje vzniku závislosti na televizi a počítači
- ✓ je to únik od nudy, neúspěchů a problémů
- ✓ formuje čtecí návyky a podporuje získávání vědomostí po celý další život
- ✓ je tou nejlepší investicí do úspěšné budoucnosti dítěte

(Zdroj: Celé Česko čte dětem, zkráceno.)



Co čteme?

Zeptali jsme našich paní učitelek a pánů učitelů, jaké jsou jejich oblíbené knihy a co rádi četli, když byli děti.

Třeba se i vám něco zalíbí a necháte se inspirovat pro četbu na dlouhé zimní večery.



• Mgr. Markéta Krotká

Právě čtu *Příšerné příběhy vánoční* od Chrise Priestleyho. Kdo se rád bojí, určitě si přijde na své.

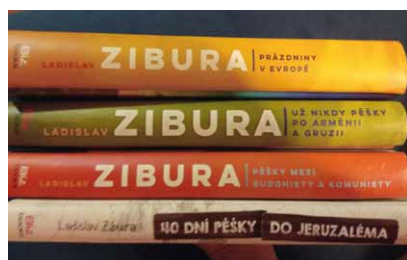
• Mgr. Dana Kozárková

Nedám dopustit na knihu *Bráška Lajdáček* a *Mezi brášky* Josefa Filgase a od Pavla Šruta *Doa lelci ve skříni*. Jsou to výborné knihy pro malé čtenáře.

• Mgr. Eliška Kořenková

Momentálně čtu nejnovější cestopis Ladislava Zibury *Prázdniny v Evropě*. Kdo se chce u knihy dobře bavit a něco se dozvědět, ať sáhne po knihách tohoto mladého českého autora. Osobně mě zatím nejvíc zaujala jeho prvotina *40 dní pěšky do Jeruzaléma*.

Kniha, ke které se vracím kvůli její nadčasovosti a snad stále větší aktuálnosti, byť vyšla už v roce 1949, je dílo George Orwella *1984*.



• Mgr. Jiří Velčovský

Jak všichni žáci z mého oddělení vědí – jsem fanouškem komisaře Vrtápky. Kromě toho po večerech svým vlastním dětem předčítám z knih Ladislava Špačka *Dědečku, vyprávěj*.

• Erika Salkim

Zrovna čtu už asi potřetí celou sérii „Aristokraté“ od Evžena Bočka, právě dočítám poslední díl. Je to čtení lehké a veselé. Aristokratka je čerstvě zfilmovaná, ale mám obavy jít do kina, mám raději své představy o postavách.

• Mgr. Hana Svobodová

Má práce je zároveň mým koníčkem. Proto u mě v knihovně najdete především knihy, které se týkají mé práce a předmětů, které učím – přírodopisu a tělesné výchovy.

• Mgr. Veronika Strojilová

Se začínajícím školním rokem jsem hledala možnosti, jak strávit dopoledne, které pro mne bylo neobvykle dlouhé a nudné. Přece jenom čtyři roky se o tento čas postarali mí žáci, se kterými mi pracovní doba vždy rychle a smysluplně uběhla. A jelikož mi moje práce chyběla,



sáhla jsem nejprve po literatuře pro pedagogy. Brzy se ale ukázalo, že to nebyla šťastná volba, protože jsem nově nabyté vědomosti nemohla vyzkoušet v praxi. Proto jsem na doporučení svojí mámy začala číst knihu od Lony Greyové *Dopisy, které nikdo nečetl*. I když mi začátku dělalo problém se začíst, nakonec jsem byla ráda, že jsem knihu neodložila. Asi v polovině mne vtáhla a nedala jsem ji z ruky do posledního slova poslední stránky. Na základě této zkušenosti bych tedy žákům doporučovala, aby nejen četbu nevzdávali již na začátku. První dojem nemusí být vždy správný!





Zlín – Bern: 1 073 km

Cestování je nejlepší možnost, jak upřesnit své představy o pro nás dosud neznámých místech, je to příležitost omezit předsudky, které si vytvoříme pod vlivem různých zprostředkovaných informací.

Jsme rádi, že našim žákům můžeme nabízet výjezdy do zahraničí, při nichž poznávají různá místa, jejich krásy i negativa, historii i současnost. Deváťáci pravidelně vyjíždí do polské Osvětimi. V minulých letech také někteří absolvovali jednodenní zájezdy do Bratislavy, Vídně či Budapešti. Opakovaně jsme navštívili Anglii. V tomto školním roce bylo poprvé naším cílem Švýcarsko.

Chtěli jsme lépe poznat tuto krásnou alpskou zemi historicky stojící mimo všechna velká politická a hospodářská uskupení a také mimo velké válečné konflikty. Snad i proto patří k nejbohatším, nejvíce prosperujícím a také nejdražším zemím v Evropě. Tuto zemi zvolilo vedení školy také v souvislosti s naší školní výukou druhého cizího jazyka – němčiny. Žáci – němčináři – si mohli ověřit, jak jsou na tom s tímto jazykem v praxi.

Během týdenního pobytu, kdy byla naší základnou stylová turistická ubytovna v městečku Lauterbrunnen, jsme obdivovali jak přírodní krásy, tak města. Kostnici, významně spojenou i s českými dějinami osobou Jana Husa, Bern s jeho historickým centrem, jež je památkou UNESCO, kte-

rý je všeobecně známý jako švýcarské hlavní město, nicméně ve švýcarské ústavě o tom zmínku nenajdete, a Luzern, inspirující svým klidem a pořádkem. Samozřejmě jsme ochutnali tradiční sýry a výbornou čokoládu.

Dalším naším přáním bylo poznat, jak to vypadá ve švýcarské škole. To se nám podařilo: navštívili jsme elitní vysokou školu, kde nepotkáte studenta v teniskách nebo svetrů. Šlo o školu zaměřenou na hotelnictví, která vede své studenty k správnému chování ve společnosti. Elegantní společenské oblečení a příjemné vystupování studentů i všech zaměstnanců je přirozenou součástí vzdělávání na této škole. Inspirující bylo také to, že k sobě všichni bez rozdílu přistupovali slušně a s respektem. Po škole nás provázeli zástupci studentů, v konverzaci s nimi jsme tak měli příležitost otestovat své jazykové schopnosti. Škola většinu z nás nadchla, o něco méně už ale zjištění, že roční školné zde činí přibližně milion českých korun.

Poznali jsme nejen krásnou zemi, ale také sebe navzájem, o čemž svědčí řada nových kamarádství, která jsou možná nejcenějším suvenýrem z cest.

Mgr. E. Kořenková

Dhlasý

Byla to krásná a čistá příroda. Nejlepší byly výlety. Hodnocení ubytování: 6 z 10, večere 2 z 10. (O. Z.)

Ve Švýcarsku se mi moc líbilo – hlavně krajina. Největší zážitek pro mě byly vodopády a čokoládovna. Byl to super výlet. Klidně bych se tam ještě vrátila. (HR)

Zájezd se velmi povedl – hodně zážitků a noví kamarádi. Doufám, že takových bude víc.

Největší zážitek pro mě byly vodopády. Překvapila mě švýcarská škola. Líbilo se mi všechno, jsem ráda, že jsem jela. Hodlám se do Švýcarska vrátit. (EJ)

Ve Švýcarsku se mi nejvíce líbily vodopády. Zajímavý ale byl i Bern a jejich kultura. Kdybych měla ještě nějakou příležitost jet do Švýcarska, určitě bych jela.

Zájezd byl výborně naplánován, spousta zážitků... Jela bych znovu.

Úžasný výlet – za tu cenu to stálo. Průvodce byl super, učitelky se k nám chovaly hezky. Dobře naplánovaná akce. Doporučuji další zájezd.

Hodnocení 9/10. Bylo to dobré, líbilo se mi tam, jenom průvodce byl moc ukecaný.

Nejvíce se mi líbila čokoládovna, protože tam bylo hodně jídla zdarma.

Týden ve Švýcarsku byl celý vydařený. Viděli jsme spoustu krásných věcí – např. vodopády, krajinu, ale i města jako Bern. Rozhodně zájezdu nelituji a jel bych klidně znovu.

Cesta autobusem byla super. Byla sranda a spaní bylo v pohodě. V Kostnici mě to nebavilo, ale zámky u mola byly hezké. Hotel byl na nic, prohýbal se strop a jídlo taky nic moc, ale ta příroda za to stála.

Zájezd do Švýcarska byl velmi pěkný i zajímavý. Co mě nejvíce zaujalo, byla prestižní škola, kde jsme si prohlédli její areál. Prestižní škola byla doslova gigantická a jídelnu měli velkou jako pavilon našeho 1. nebo 2. stupně. Každý jsme dostali vodu, zápisník a tužku. Dále se mi líbila návštěva čokoládovny. Čokoláda byla velice chutná a každý měl plný košík čokolád. Žádné záporné zážitky nemám a jsem ráda, že jsem měla příležitost jet do Švýcarska. (E. J.)



Představujeme

Hned čtyři paní učitelky odešly koncem minulého školního roku na mateřskou dovolenou. Od září tedy máme několik nových posil v týmu. Rádi bychom vám touto cestou představili alespoň dvě z nich – novou zástupkyni ředitelky pro I. stupeň Mgr. Janu Mačkovou a školní psycholožku Mgr. Barboru Synkovou.

Mgr. JANA MAČKOVÁ,
zástupkyně ředitelky školy pro I. stupeň

1. **Jak byste se popsala třemi slovy?**
Empatický komunikativní perfekcionista.
2. **Líbí se Vám zatím v naší škole?**
Po celkem náročné aklimatizaci věřím, že přichází období klidu, tato škola se mi moc líbí.
3. **Cítíte se jako paní zástupkyně dobře?**
Většinou ano.
4. **Co máte na své práci nejradši?**
Mám ráda, když cítím smysl své práce – práce je pro mě zároveň posláním a musí přinášet užitek – jak mně, tak také ostatním.
5. **Které předměty vyučujete?**
Učila jsem na prvním stupni všechny předměty, teď učím Vv, ZmV, Tv a PČ.
6. **Jaký ročník byste si přála učit?**
3. třídu.
7. **Jak jste se k tomuto povolání dostala?**
Vždycky jsem chtěla být učitelka.
8. **Jaké jsou Vaše koníčky?**
Mám 2 psy, baví mě agility, lyžování, cestování.
9. **Čím jste chtěla být, když jste byla malá?**
Učitelka, nikdy jsem o jiné práci neuvažovala.
10. **V jakém znamení jste se narodila?**
Ve znamení Panny.
11. **Jaký je Váš oblíbený film?**
Mám ráda Musíme si pomáhat od režiséra Jana Hřebejka.
12. **Jaké je Vaše oblíbené jídlo?**
Sushi.
13. **Jaká je Vaše oblíbená barva?**
Fialová.

Dotazník pro paní zástupkyni připravili žáci IV. B



Mgr. BARBORA SYNKOVÁ,
školní psycholožka

Jak se Vám u nás líbí?

Pracovat tady na škole v Malenovicích pro mě rozhodně je výzva a musím říct, že mě to tu moc baví – práce s dětmi, s učiteli, vedení kroužků! Je toho spousta. Postupně jsem se již seznámila s tím, co na škole je, jak vypadá, a musím říct, že se mi to tu opravdu líbí. Když jsem chodila na svou „základku“, takhle pěkná opravdu nebyla.

Kde jste vyrůstala?

Vyrůstala jsem ve Frenštátě pod Radhoštěm, což je malé město pod horami na severní Moravě. Strávila jsem tam celé dětství a až vysoká škola mě zavedla jinam.

Jaký byl Váš oblíbený předmět ve škole?

Asi jsem nikdy neměla pouze jeden oblíbený předmět. Nějak mě toho vždycky hodně bavilo a zajímalo. Ale pořád asi nejméně oblíbená byla fyzika a nejvíce oblíbený byl tělocvik, hudebka, dějepis a v některých obdobích chemie.

Co Vás inspirovalo k tomu stát se psycholožkou?

Na tuto otázku je docela náročné odpovědět. Poprvé mě tahle varianta napadla v druhém ročníku na střední škole, a i když mě to k tomu dost táhlo, nebyla to moje jediná možnost, o kterou bych se rozhodla plně usilovat (opravdu mě toho prostě bavilo vždycky hodně a měla jsem chuť do spousty různých věcí), nicméně nakonec vše dopadlo tak, že jsem se na psychologii dostala a nikdy jsem toho nelitovala. Nicméně proč teda vlastně? Vždy pro mě bylo důležité, abych se cítila opravdu slyšena, vnímána a přijata lidmi kolem sebe. A vnímám, že jak je to moc důležité pro mě, je to důležité pro většinu z nás, a být psycholožkou je jedna z cest, jak toto co nejvíce uplatnit.

Co máte ráda na práci psycholožky? Bez čeho ze své práce byste se naopak obešla?

Na své práci mám ráda tu její podstatu – být s lidmi, mluvit s nimi, obzvláště ty momenty, kdy se dva lidé nebo celá skupina na sebe naladí, všichni jsou plně soustředění, naslouchají si, jsou tu opravdu pro sebe. To je vlastně to, proč to dělám. A taky mě hodně baví plánování a vytváření programů, je to velmi kreativní. A ráda bych se obešla bez složitostí, které se týkají organizačních a časových aspektů.

Kam nejraději jezdíte na dovolenou?

Asi nej je pro mě takováto kombinace: pěkné historické město, které není přeplněné lidmi, ze kterého je to kousek k moři a kousek do hor. Pak nezáleží, jestli je to sever/jih, východ/západ, teplo/zima, daleko/blízko.

Víte, že

pravidelně pořádáme akce pro předškoláky, kde si nejen děti, ale i rodiče udělají alespoň malou představu o tom, jak vypadá školní výuka, a seznámí se s prostředím školy?

Sledujte sekci **Předškoláci** na www.zsmalenovice.cz. Pravidelně zde zveřejňujeme aktuality pro rodiče předškolních dětí.

Kterými jazyky se dorozumíte?

Protože jsem docela dlouho žila v zahraničí, tak anglicky mluvím plynule. S dalšími jazyky to už tak super není. Trošku se dorozumím německy a taky rumunsky.

Jaká je Vaše oblíbená barva?

Momentálně je to asi zelená, modrá a světle růžová. Na ty se ráda dívám.

Jaké je Vaše oblíbené jídlo?

Rozhodně se to proměňuje a taky je toho, co mám ráda, docela dost, ale když si chci udělat opravdu radost, zajdu si na sushi nebo na jídlo s mořskými plody.

Jaký styl hudby posloucháte?

Tohle je pro mě snad nejtěžší otázka. Já hudbu miluji a těžce se mi to limituje určitým směrem. Jen kousek chyběl, abych vlastně ani nebyla psycholožka, ale studovala operní zpěv a byla teď třeba paní učitelka na základní umělecké škole. Nicméně, klasická hudba rozhodně není to jediné, co bych měla ráda. Mám ráda, když umělci vytváří něco nového, experimentují, a člověk má pocit, že to nikdy předtím neslyšel. Na druhou stranu mám i oblíbené písničky, které jsou svou melodií úplně „jednoduchouneké“. Takže mám ráda tu hudbu, která způsobí, že se prostě cítím dobře, a jaký je to zrovna styl, na tom nezáleží. Může to být opravdu cokoli.

Jaký sport děláte ve svém volném čase?

Pohyb miluju a asi nejradši mám chození po horách, slack-line někde hezky v parku, tenis, běhání, vlastně skoro cokoli.

Za rozhovor děkují žáci VI. B



„Naši prezidenti“

Právě tak se nazývá projekt žáků třídy V. B. Projektové výuce se žáci věnují již pátým rokem. V letošním roce byla práce náročnější, protože žáci museli v krátkém časovém období tří měsíců načerpat a zpracovat informace nejen o prezidentech, ale také z velkého časového období od vzniku republiky 28. října 1918 až do současnosti. Společně četli knihu Libora Budínského Jedenáct prezidentů. Ve škole pracovali s pracovními listy, propočítávali se k různým informacím.



Naši prezidenti – práce s textem, teoretická příprava

Nejvíce se samozřejmě těšili na zajímavé exkurze. Hned v září navštívili Muzeum T. G. Masaryka v Hodoníně. Zde také navštívili výstavu věnovanou Podkarpatské Rusi.

Osobnost našeho druhého prezidenta E. Beneše si děti spojily s dějinnými událostmi. Nejprve s německým nebezpečím, kterému Československo chtělo čelit vybudováním pevnostních opevnění k ochraně svých hranic. Československo mělo pro případnou obranu armády velmi nevhodný tvar – byl protáhlý. Po celé délce státních hranic (a bylo to více než 4000 km) tehdy naše republika sousedila s potenciálními útočníky, tedy s výjimkou Rumunska. Z tohoto důvodu se po vzoru Francie začalo s budováním stálého opevnění na hranici. V případě válečného konfliktu měla armáda zastavit útočníka co nejbližší státních hranic a obranou na místě umožnit prostřednictvím mobilizace přechod státu na válečný stav. Vydali jsme se proto na jižní Moravu, kde se nachází některé typy těchto opevnění. Nejprve jsme navštívili pevnostní opevnění „Zahrada“ v Šatově. Areál provozuje Technické muzeum v Brně. Výzbroj a výbava jsou z let 1960–1999. V okolí srubu jsou pak umístěny překážky, které využívala československá armáda při přípravě obrany jak za první republiky, tak i po 2. světové válce. Do září r. 1938 se podařilo zde v hrubé stavbě dokončit šest pěchotních srubů. Němci je zabavili bez vnitřního vybavení. Pan řidič byl tak hodný a zastavil nám po cestě u dalších opevnění. Viděli jsme pěchotní srub „Zatáčka“ ve Chvalovicích či pevnost Mikulov „Svah“, prohlédli jsme si



Po stopách L. Svobody – Kroměříž



Muzeum T. G. Masaryka v Hodoníně

i několik ropíků. Mohli jsme si tak představit, jak těžké bylo rozhodnutí, zda mají být tato pevnostní opevnění v pohraničí vydána. Hlavní rozhodnutí bylo na E. Benešovi. Ten se ale obával velkého krvavého masakru a pohraniční území po Mnichovské dohodě raději vydal do rukou představitelů nacistického Německa.

Protektorátní prezident Emil Hácha pocházel z Trhových Svinů, odkud pochází i náš pan školník. Právě ten nás upozornil na skutečnost, že Trhové Svině se nacházely v pohraničí v tzv. Sudetech. Možná i to byl důvod, proč byl prezidentem po abdikaci Beneše zvolen právě Hácha. Jen pro zajímavost – mezi kandidáty na tento post byl např. i Jan Antonín Baťa. Po druhé světové válce Hácha opět vystřídal E. Beneš.



Jméno dalšího prezidenta je spjato i s naším krajským městem. Právě město Zlín bylo přejmenováno podle prvního dělnického prezidenta na Gottwaldov. Název Zlín měl zmizet z mapy i z paměti všech obdivovatelů rodiny Baťů.

V rámci projektu jsme navštívili i Muzeum Komenského v Přerově, kde jsme se zúčastnili výukového programu věnovaného školním třídám v různých historických obdobích. Mohli jsme se tak vžít se do role žáků za Rakousko-Uherska, za první republiky či za totalitního režimu. Po návratu do školy jsme v hodině matematiky zažili měnovou reformu z r. 1953 za prezidentování A. Zápotockého. Vyhledávali jsme dokumenty se změnou názvu republiky na „Československá socialistická“ a sledovali dokumenty z období pražského jara. Navštívili jsme i Muzeum železné opony ve Valticích a zahráli si deskovou hru „Přes železnou oponu“. Žáci se tak vžili do postav, které chtěly nelegálně opustit republiku i za cenu vlastního života, protože pro ně svoboda byla tak důležitá.

Po stopách prezidenta Ludvíka Svobody jsme se vydali do Kroměříže. Právě zde je totiž na místním hřbitově tento prezident i se svou rodinou pochován.

Jméno G. Husáka máme spojeno s Bratislavou, kterou jsme navštívili v rámci školního výletu na konci čtvrté třídy.

V listopadu jsme si připomněli výročí 30 let sametové revoluce a věnovali se prezidentům V. Havlovi, V. Klausovi a M. Zemanovi. Každoročně navštěvujeme sídlo prezidentů, hlavní město Prahu.

Náš projekt jsme prezentovali klientům stacionáře Hvězda v Malenovicích, kteří se s námi na oplátku podělili o své vlastní vzpomínky a zážitky. Pro žáky naší školy jsme připravili „malé muzeum“ na téma

Naši prezidenti. A samozřejmě jsme náš projekt prezentovali na Dětské vědecké konferenci v Academic School v Uherském Hradišti.

Jsm rádi, že máme svobodu a nemusíme žádné informace kvůli nějaké ideologii zkreslovat a překrucovat. Důležité je, že si žáci mohou získané vědomosti sami prohlubovat a vydávat se na další zajímavá místa naší historie. Je důležité umět rozlišovat, co je dobré a co ne, vážit si toho, co máme.

Mgr. L. Přílučíková

Opevnění Šatov – Zahrada



¿Quieres aprender español? ¡Si!



Můj spolužák Fanda byl v Barceloně a ve třídě nám vyprávěl, co všechno ve Španělsku viděl a zažil.

O minulých letních prázdninách jsem poprvé viděla živého Španěla. Přijel k nám na návštěvu, jmenoval se Juan a mluvil řečí, které jsem vůbec nerozuměla. Říkal: ¡Hola amigo! ¿Cómo estás?

Zjistila jsem, že španělština je na naší planetě druhým nejrozšířenějším jazykem hned po čínštině. Mluví jí víc rodilých mluvčích než angličtinou. Španěl-

sky se domluvíte nejen ve Španělsku, ale i v Latinské Americe, v Rovníkove Guineji a v USA.

Na tablet jsem si stáhla výukové kartičky, které mě naučily vyjmenovat barvy, zvířata lesní, polní i ta z Afriky, zaměstnání, sporty, pojmy z města i přírody... Jenže byla to jen slovíčka, která jsem neuměla složit do vět...

Od letošního školního roku se ale učíme mluvit španělsky i v naší škole. Každý čtvrtek odpoledne se scházíme s dětmi, které se chtějí španělštinu

naučit, v kroužku, který vede paní učitelka Mgr. Marie Dittrichová. Kromě toho, že se učíme španělsky mluvit a psát, nám paní učitelka použije španělské písničky a ukazuje nám webové stránky, na kterých si sami můžeme najít texty ve španělštině a kde můžeme poslouchat rodilé Španěly.

Spolu se svými spolužáky se těším na každou další lekci. ¡Hasta la vista, amigos!

V. Velčouská, IV.B



Logická olympiáda

Již tradičně se naši žáci zapojují do soutěže Logická olympiáda, kterou pořádá Mensa ČR. Nominčního kola na počítači se zúčastnilo celkem 49 žáků prvního i druhého stupně. Velkou radost nám udělal postup osmi žáků z 3.–5. ročníku do krajského kola. To se konalo v pátek 1. listopadu na UTB ve Zlíně. Naše matematické bojovníky neodradilo od účasti ani to, že v tento den měli volno. Vyrázili do boje s bystrou myslí, během řešení příkladů prokázali své logické myšlení, kombinační schopnosti, prostorovou představivost a schopnost pohotového rozhodování. A jejich tažení bylo opravdu úspěšné, dosáhli jsme na vrchol – 1. místo obsadil **T. Lapka** z V. C a 3. místo vybojoval **B. Vyoral** ze IV. B. Oba chlapci budou reprezentovat naši školu v celostátním kole v Praze na konci listopadu.

Hoši, děkujeme a držíme vám pěsti.

Mgr. G. Pippalová



Leto rok běháme ZLÍNSKÁ OLYMPIÁDA ŠKOL V ORIENTAČNÍM BĚHU

Do této soutěže, kterou již řadu let připravuje Sportovní klub v orientačním běhu Zlín s pomocí velkého počtu dobrovolníků, se hned 19. září v prvním podzimním kole zapojilo 31 našich žáků. Šestnáct z nich bylo zařazeno v kategorii OPEN, do níž se mohou hlásit běžci z 8. a 9. ročníků. V této kategorii bylo milým překvapením 5. místo Ondřeje Zacha z VIII. C a 7. místo Ondřeje Vlčka ze VII. B. Z mladších žáků dosáhli nejlepších výsledků Jan Bulíček z V. C, který doběhl na 5. místě, a Vanda Remešová z VI. A skončila na 6. místě.

Druhé kolo, vypsané na 10. října, bylo ovlivněné deštivým počasím. Řada závodníků obíhala trať v lijáku, takže do cíle doběhli s rozmočeným listem kontrol. Byli vyhlášeni nejlepší závodníci v jednotlivých kategoriích, ale soutěž škol byla zrušena z důvodu špatných podmínek na trati. Přesto jsme mohli být více než spokojeni! Jan Bulíček z V. C si i v těžkých podmínkách polepšil o jednu příčku a skončil v běhu na 4. místě. Zabojovala i Talma Vyoralová ze stejné třídy, která doběhla na 5. místě. V kategorii OPEN se nejlépe umístili naši osmáci – Jaromír Novotný a Ondřej Veselý a Viktor Vroubek ze VII. A, kteří se ve výsledkové listině seřadili za sebe na 4.–6. místo.

Těší nás vzrůstající zájem našich žáků, kteří chtějí v soutěži pokračovat. Orientační běh totiž zdaleka není jen o fyzice a čtení mapy, ale také o strategii. Další dvě kola se připravují na jarní sezonu, kdy si orientační běh mohou bez obav vyzkoušet i další žáci.

Mgr. M. Pokorná



Víte, že

se letos poprvé konala
Zdravotnická olympiáda,
kterou organizovala
**Střední zdravotnická škola
a Vyšší odborná škola Zlín?**

Školní kolo mělo formu
elektronického testu.
Naši školu reprezentovaly
žákyně IX. třídy.
Úspěšnou řešitelkou
se stala **B. Válková,**
která se umístila v první
dvacíctce nejlepších
řešitelů a postoupila
do krajského kola.

Pozdrav od paní učitelek z „dovolené“



Paní učitelka Eva Sovjáková si od září užívá svého malého **JONÁŠKA**.



FILIP, syn paní učitelky Terezy Půčkové (dříve Zpěvákové), už pomalu jde v maminčiných stopách a zažívá první dobrodružství na skalách.



Syn paní učitelky Markéty Čarkové **MATYÁŠ** je už velký kluk, kterého baví hlavně traktory a bagry.



KAREL Hrdlík se narodil 25. 9. 2019 ve 22:59 v Uherském Hradišti. V porodnici si pobyl déle, potrápila ho silná žloutenka. Teď se má ale čile k světu, zatím jsou jeho nejoblíbenější činnosti tulení se s mámou a spinkání. Snad mu to tak dlouho vydrží.



Máme to na háčku



Vyrazit ven z lavic a užít si výuku v přírodě je vždy zážitek. O to víc, když tato iniciativa přijde přímo od žáků. Učivo o rybách inspirovalo sedmáky natolik, že se rozhodli předvést své praktické rybářské dovednosti svým spolužákům.

V VII. A se sešlo hned několik držitelů platných rybářských lístků, kteří u břehu nedalekého Malenovického rybníka ostatním ukázali, jak správně připravit návnadu a nahodit. I když tentokrát zůstaly háčky prázdné (prý kvůli velké hlučnosti nezkušených rybářských začátečníků), odnesli si všichni od rybníka alespoň novou zkušenost a zážitek.

Mgr. H. Svobodová

Praxe je nejlepší učitelka aneb *Učíme se venku*



Tabulky s údaji, na kterých lze trénovat analýzu a práci s daty, najdeme v každé učebnici. Co když ale můžeme vyrazit ven a tyto údaje získat vlastním měřením speciálními přístroji?

Vyučující zeměpisu, fyziky a přírodopisu vytvořili zajímavý projekt, pro který paní ředitelka sehnala potřebnou finanční podporu, a tak mohou naši žáci měřit moderními anemometry a hlukoměry.

Anemometry měří rychlost větru, vlhkost a teplotu vzduchu a pocitovou teplotu. Hlukoměry zase dají číselnou podobu i sebeslabšímu zvuku okolo nás. Naměřené hodnoty pak můžeme použít k dalšímu učení: k úvahám, k odhadům, ke srovnávání, k vyhodnocení dopadů dané hodnoty, k matematickým úlohám, o tom, jak fungují měřené veličiny, které nás neustále obklopují – někdy ruší, jindy jsou příjemné a vždy ovlivňují, jak se cítíme.

Co se žáci díky této praktické výuce mohou naučit? – Zvolit vhodnou metodu, rozhodnout, jak zaznamenají a dále zpracují naměřené údaje, analyzovat hodnoty, při práci v terénu spolupracovat, hledat souvislosti, formulovat závěry a prezentovat své poznatky a závěry...

I na II. stupni, který je náročný větším množstvím často teoretického učiva, umíme učit (alespoň někdy) trošku nestandardně... a spojit teorii s praktickým životem.

Víte, že
naše škola
je školou fakultní?

Své náslechy a první
průběžné praxe zde
absolvují studenti
Učitelství pro 1. stupeň
z UTB ve Zlíně.



Canisterapie

Z prací našich žáků

Psaní slohových prací patří většinou k neoblíbeným činnostem, ale když je zadáno vhodné téma, může se mezi desítkami textů najít perla. Tak jako se to podařilo v případě K. Klanicové, která za svoji práci získala zvláštní cenu v literární soutěži „Za našich mladých let“. Dokázala se vcítit do zážitků své babičky a popsat její dětství a mládí.

Babička vzpomíná na dětství

Klára Klanicová, IX. tř.

Je mi ctí v této slohové práci popsat dětství své babičky Anny Heleny Nádravské, za svobodna Holčákové.

Babička poprvé spatřila svět v roce 1951 ve vsetínské porodnici. Narodila se do rodiny ke třem starším nevlastním sourozencům, věkově nejbližší bratr byl starší o sedm let. Kvůli tomu, že byli sedmičlenná rodina a pracoval jenom tatínek, měli pochopitelně málo peněz. Škola Jurije Gagarina, do níž chodila, se nacházela kousek od jejich domu. Díky ní jezdila jako pionýrka skoro každou sobotu nebo neděli na výlety do Rožnova, Pulčín, Čertových skal a na další krásná místa u nás.

Mimo toho vzpomínala, jak v té době pomáhali místnímu JZD při sklizni brambor a řepy...

Babička byla průměrnou žákyní, úspěšně však základní školu dokončila, vyučila se ve Zbrojovce a posléze vystudovala večerní průmyslovou školu, zakončenou maturitou.

Z vyprávění své babičky vím i o svých praprarodičích. Babiččina maminka Helena Holčáková, dívčím příjmením Zvolánková, byla vyučena švadlenou, expertkou na ruční práce – háčkování, vyšívání, pletení, vyšívání gobelínů a šití dek i oblečení nejen pro naši celou rodinu. Byla tak kreativní, že si ze špejlí, dýhy a malých panenek vytvořila betlém, který opatrujeme už 60 let. Její tatínek Josef Holčák byl vynikající vypravěč, vymýšlel pro ni pohádky a později jí sděloval zážitky z II. světové války, protože působil jako vojenský letec v Anglii. Také jí vyprávěl, jak pečovat o různé rostliny. Moje babička poslouchala tyto příběhy jedním uchem a druhým je vypouštěla ven. A na to pak doplatila, když neměla ještě své zkušenosti se zahradničením tím, že nevhodně umístila rostlinu nebo ji prostě utopila...

Moc na svého tatínka vzpomínala. Naučil ji ve dvanácti letech jezdit na kole, bruslit a plavat. Lyžovat se naučila posléze.

Tradičním jídlem v jejich rodině byl chleba s máslem nebo se sádlem, které maminka vyškvařila na plotně. Měli rádi omelety, bramboráky, maso jedli jen příležitostně. Ve 13 letech poprvé ochutnala šunku. Rohlíky měli každého 14. a 23. dne v měsíci, protože v ty dny byla záloha a výplata. Maminka se vždy stavovala do obchodu pro rohlíky a kabanos. Tehdy se pila voda, mléko, kakao, bílá káva a čaj. O Vánocích mívali bramborový salát bez majonézy a místo kapra si pochutnávali na rybím filé, z obavy, aby babičce nezaskočila v krku rybí kost. Cukroví pekli také.

Oba rodiče byli věřící, ale nenutili babičku chodit do kostela, protože ani oni do kostela nechodovali. Tatínek se však před každým jídlem pokřížoval a večer se pomodlil. Naučil babičku „Otčenáš“ a jiné modlitby. Babička se nejvíce modlila před svou smrtí.

Dětství trávil také venku se svými kamarády, hrami na babu, na četníky a zloděje, na schovávanou, se šípkami, kuličkami, skákali panáky, hráli různé míčové hry. Koupat se chodili ke splavu Bečvy. Až byla babička starší, teprve jí rodiče povolili chodit na koupaliště.

V této době byly hračky vzácností a ona velmi toužila po panence. Protože strávila tři měsíce v nemocnici kvůli vysokému tlaku a vrátila se domů na Vánoce, rodiče jí pod stromeček panenku koupili. Měla obrovskou radost a říkala jí Vlastička.

Rodina Holčáková neměla rádio, ale rozhlas po drátě. Ze zpěváků si pamatuje začátky Karla Gotta, Waldemara Matušky, Václava Neckáře, Heleny Vondráčkové, Beatles, Rolling Stones, Olympik.

Babička si pamatuje svou sedmou třídu, kdy opět skončila v nemocnici se zlomeninou. Při jízdě na bruslích totiž spadla a přisedla si nohu. Léčila se s ní asi půl roku, a to buď v nemocnici, nebo potom doma, kdy ale musela ležet v posteli. Jejím bratrům to bylo líto, a tak dali dohro-





Jídlo od naší babičky



mady své peníze a koupili televizi – velkou bednu s malou černobílou obrazovkou.

Doprava vypadala tak, že se chodilo pěšky, kam to šlo, jinak autobusem nebo vlakem. Aut jezdilo málo. Když některé zaparkovalo před domem nebo někde jinde, seběhly se děti a obdivovaly ho.

V období puberty se moje babička nekrášlila, pouze používala jelení lůj. Jinou kosmetiku nepoužívala. Velkou radost měla z riflí, které si koupila až ve svých 24 letech.

I když babička měla prosté dětství, vždy na něho ráda vzpomíná. Svým rodičům děkuje za lásku, se kterou ji vychovali a postavili tak do plnohodnotného života.

L. Peškové zase babička poodkryla nelehký život v době totality. V roce, kdy si připomínáme 30 let svobody, by i takovéto příběhy měly zaznívat...

Babička vzpomíná na školní léta

Linda Pešková, VIII. A

Jednoho dne mi babička vyprávěla příběh z jejího mládí.

Psal se rok 1969 a mé babičce bylo sedmnáct let. Její bratr Karel, který bydlel na Slovensku, odjel s rodinou na dovolenou do Jugoslávie. Odtud po několika dnech uprchli do Itálie a napsali rodině dopis, že tam zůstanou v táboře pro emigranty. Protože se z dovolené nevrátili, stát jim zabavil majetek. Když dopis dorazil poštou domů k mé babičce a jejím rodičům, rozhodli se, že s tím něco musí udělat. Chtěli jet do bytu bratra a zabavený majetek převézt zpět na Moravu a schovat ho do doby, než se vrátí. Na tuhle výpravu měla původně jet moje babička se svým tatínkem a maminkou. Jenže jejího tatínka, jenž pracoval v kravíně, nabral na rohy býk a on se potom nemohl hýbat. Nakonec na tajnou výpravu jela jen babička se svou maminkou.

Byt se nacházel ve vesnici Velké Rypňany, a tak si objednaly taxi a vydaly se na cestu. Po příjezdu se snažily otevřít dveře klíčem, který k němu patřil. Avšak když byt zabavili, vyměnili zámek od dveří. V ten moment se maminka mé babičky zhroutila, sedla si na schody a rozbředla se. Moje babička však neztratila odvahu a zaklepala u sousedů. Nakonec ji



pomohl otevřít jeden muž z téhož patra, jenž pracoval jako zámečník. Rychle pobraly jen ty nejdůležitější věci jako například televizi, prostěradla, která v té době stála hodně peněz, a další předměty, jež se vlezly do kufru taxíku.

Na tyto události teď babička vzpomíná s úsměvem, ale tehdy zažívala těžké chvíle. A já jsem se z jejího vyprávění dozvěděla, jaké to bylo žít za doby totality.

Sbírání se vyplatí!

Pro žáky, kteří poctivě sbírali papír a účastnili se pravidelně sběrů ve školním roce 2018/2019, jsme připravili v září zájezd za zážitky. Přibrali jsme také žáky II. stupně, kteří za jakéhokoliv počasí pomáhají paní asistentce Salkim se sběrem. Patří jim za to velké díky.

Naplánovali jsme pro ně zážitky na Slovensku. V pátek 13. září mělo být slunečno a teplo, proto jsme hledali atrakce s vodou. Vyhrály Trenčianské Teplice s velkým venkovním bazénem Grand, vířivkou, hydromasážními tryskami a chrlíči vody. Počasí vyšlo, takže koupání bylo velmi příjemným zážitkem pro všechny účastníky zájezdu.

Třešničkou na dortu byla návštěva lanového parku Tarzania v blízkosti trenčínského hradu. Na starší žáky čekaly fantastické lanovky a překážky ve výšce 5 až 10 metrů nad zemí. Pro děti z I. stupně byly připraveny nízké překážky, které byly doplněny bludištěm a houpačkami.

Věříme, že si žáci výlet zaslouženě užili a budou na něj dlouho vzpomínat!

Mgr. M. Pokorná



Za sběr starého papíru exkurze na EKOFARMĚ

Nejlepší sběrači starého papíru v měsíci září navštívili za odměnu Ekofarmu Javorník ve Štítné nad Vláří.

23. září jsme se plni očekávání vypravili autobusem do půvabné valašské krajiny. Na ekofarmě nás přivítala Beáta Hamšíková, obchodní zástupkyně ekofarmy, a Ing. Jana Brázdilová, zástupkyně Agrární komory ve Zlíně. Obě byly skvělými průvodkyněmi celé naší exkurze.

Děti měly možnost usednout (cvičně) za volant traktoru i kombajnu. Prohlédli jsme si provoz stolárny. Zde děti překvapil hluk a nadchla je vůně dřeva. Prošli jsme i pěstitelskou pálenicí a viděli výrobu mléčných výrobků.

Zážitkem pro všechny byla prohlídka kravína, kterou nás provázel pan Ptáček, zkušený zaměstnanec ekofarmy. Zvířata byla jak ustájená, tak na pastvě. Dozvěděli jsme se, jaké jsou rozdíly při krmení, péči i chovu dobytka mezi ekofarmou a běžnou farmou.

Děti si vyzkoušely přípravu tvarohového krému. Ochutnávka sýrů a zákysů navnadila naše chuťové pohárky. Koláče z místní pekárny se jen rozplývaly na jazyku.

Děkujeme všem za zážitek. Sbírat starý papír se na naší škole vyplatí!

E. Salkim

TERMÍNY SBĚRU STARÉHO PAPÍRU

ŠKOLNÍ ROK 2019-2020

- 18.-19. ZÁŘÍ
- 23.-24. ŘÍJEN
- 20.-21. LISTOPAD
- 18.-19. PROSINEC
- 22.-23. LEDEN
- 19.-20. ÚNOR
- 18.-19. BŘEZEN
- 22.-23. DUBEN
- 20.-21. KVĚTEN
- 17.-18. ČERVEN

ZŠ Malenovice

Jsme součástí projektu RECYKLOHRANÍ!

V roce 2008 vznikl program Recyklohraní, který se snaží děti naučit v praxi základy recyklace. Děti mohou odevzdat staré baterie a použitá drobná elektrozařízení. Podle odevzdaného množství se poté škole na její „účet“ přičtou body, které vyměníme za pomůcky pro žáky na přestávky nebo do tělesné výchovy. Vloni jsme za nasbírané body pořídili páčky a míčky na ping-pong a nové florbalové hole.

Čím více tohoto odpadu odevzdáme, tím více bodů a pomůcek získáme. Pojďme se proto všichni společně zapojit, pomůžeme tím i naší planetě.

Staré baterie i elektrozařízení můžete odevzdávat paní učitelce Svobodové (II. stupeň) a paní asistenci Krystýnkové (I. stupeň).

Mgr. H. Svobodová

Víte, že

jsme ve škole zřídili
čtenářské koutky,
kde mohou žáci moci trávit
volný čas četbou?

Leží vám doma knihy, na které nikdo
nemá čas a na které se práší?

Můžete je darovat do našeho čtenářského koutku.
Třeba zrovna tady udělají někomu velkou radost.

Sdružení rodičů

Příspěvek rodičů na činnost Sdružení rodičů slouží k pokrytí celých nebo částečných nákladů na akce pořádané školou, školní družinou a naším spolkem.

Jedná se např. o odměny pro žáky ve školních soutěžích, odměny pro sbory, prostředky na pronájem prostor pro koncerty (Beseda v Otrokovicích), odměny dětem (školy v přírodě, ozdravné pobyty a lyžařský výcvik), dále příspěvky na odměny za adventní putování a ceny na karnevalu. Zajišťujeme také kancelářský papír a pomůcky pro školní družinu (koloběžky, míče, hokejky, stavebnice), knihy pro prvňáky, uhradíme akci – lasergame (rozloučení deváťáků se školou), bruslení a jiné.

Vaše připomínky, dotazy a názory pište na náš email: srpsmalenovice@seznam.cz

Za SR L. Hyklová



Práce několika ochotných a obětavých rodičů už tradičně přinese i letos pro naše děti zajímavé akce:

Lampionový průvod	pátek 8. listopadu 2019
Bruslení dětí s rodiči	leden/únor 2020
Přednáška pro děti	leden/únor 2020
Lasergame – rozloučení deváťáků se školou	červen 2020

Slavný malenovický rodák u nás ve škole

V roce 1970 se stal mistrem Československa, zároveň se v tomto roce účastnil jako první Čech mistrovství světa v bývalé Jugoslávii. Nakonec u něj ale zvítězily exhibiční programy, jimž se věnoval většinu své další kariéry. Vystupoval mimo jiné s Arnoldem Schwarzeneggerem, procestoval téměř celou Evropu. Mohli jste ho vidět i televizních pořadech nebo ve videoklipu. Je také držitel několika českých rekordů – mj. zvládne 100 kliků za 64 sekund.

Malenovický rodák Bob Divílek, který i ve svých 74 letech překypuje energií a svou pružností může konkurovat o dvě generace mladším soupeřům, u nás v září slavnostně zahajoval nový školní rok a 5. listopadu měli žáci 5. až 9. ročníku možnost zhlédnout jeho vystoupení.

Vedle souhrnu všeho podstatného z jeho bohaté sportovně-umělecké kariéry se žáci těšili především na názornou ukázkou Bobova umění. „Placku“ zná každý, kdo se alespoň trochu věnoval gymnastice. Představte si ale, že vám při tomto cviku ještě na záda stoupne žák devátého ročníku. Kliky na jedné ruce nebo provaz byly další prvky, které žáci obdivovali. Program zakončila část vystoupení, se kterým Bob Divílek stále baví veřejnost napříč republikou.



Hlavní myšlenkou, kterou Bob Divílek chtěl našim žákům předat, je to, že není třeba dělat sport na vysoké závodní úrovni, ale že je důležité dělat sport pro radost, pro pohyb jako takový, který prospívá celkové fyzické i psychické kondici člověka.

Bob chce se cvičením přestat ve svých 90 letech. A vy?

SOUTĚŽ: BOBŘÍK INFORMATIKY

Letos již popáté se naše škola zúčastní této celostátní soutěže, kterou podporuje ministerstvo školství. Velmi pěkný rozhovor s jejími organizátory vysílala televize dne 2. 11. na programu ČT 24.

Soutěž je určena především žákům, kteří se zajímají o svět informačních technologií. Jejím cílem je ukázat, že informatika není totéž co ovládání počítače. Soutěžící odpovídají na otázky z oblasti algoritmizace, prokazují, že mají vysoké porozumění informacím, zvládají řešení problémů a umí to, co nazýváme digitální gramotnost.

Jak se soutěží: Účastníci vyplňují online test, v němž vybírají z několika odpovědí nebo přemísťují objekty na obrazovce.

Naše škola soutěžila od 4. do 15. listopadu v kategoriích: Mini (4.–5. ročník), Benjamin (6.–7. ročník) a Kadet (8.–9. ročník).

V kategorii Mini mohou žáci za 12 správně zodpovězených úkolů dosáhnout maximum 192 bodů. Úspěšným řešitelem je každý žák, který získá 120 bodů. V této kategorii máme letos rekordních 30 úspěšných řešitelů!

Úžasné první místo v naší škole s maximálním možným počtem bodů obsadil Adam Batěk ze třídy V. C a my opět tleskáme, jelikož jde o Adamovo druhé vítězství s plným počtem bodů v této soutěži.

Druhé místo se stejným bodovým ziskem 180 bodů obsadili Lucie Rýparová a Daniel Klučka ze třídy IV. B. Všem úspěšným řešitelům srdečně gratulujeme a děkujeme za tak skvělé výsledky.

Netrpělivě budeme čekat na souboj kategorie Kadet a vyhodnocení kategorie Benjamin, které nás teprve čekají. Úspěšní řešitelé kategorie Mini se už teď těší na další ročník soutěže, kde znovu prověří své znalosti!

Mgr. Z. Hynčicová

*„Kde jsou jen dva nebo tři
shromážděni v mém jménu,
tam jsem já uprostřed nich,“*

zaznamenává v Bibli evangelista Matouš slova Ježíše Krista. Pokud by v tomto školním roce navštívil hodiny náboženství, potěšilo by ho, že se žáků naší školy pravidelně schází několikanásobně víc, a to ve třech skupinách.

Setkáváme se od poloviny září, ti nejmladší nejen proto, aby poznali sebe navzájem, ale také něco z církevních dějin, například naše národní patrony. Hlavními tématy se jako první stali svatý Václav a svatá Ludmila. A naše zatím poslední setkání? To bylo přímo andělské! Mluvili jsme o andělech



strážných a také se naučili písničku o tom, kde všude nás provázejí. Snad je náš zpěv nevyplašil a budeme moct vnímat blízkost jejich křídel vždy, když jich bude potřeba.

Další skupinku tvoří děti III. ročníku, které se letos připravují na přijetí dvou svátostí – smíření a přijímání. Seznámí se ale i s ostatními svátostmi, které provázejí životy křesťanů (křest, biřmování, svátost nemocných, manželství a kněžství). Společně si představíme a vysvětlíme jednotlivá přikázání desatera tak, aby pro děti bylo srozumitelnou oporou v jejich dalším životě. Snad to pro ně budou inspirativní páteční rána.

Starší děti mají lépe pochopit symboliku mše svaté a poznat svou roli ve společenství. Pracují se symbolem domu – místa, kde bydlí, odkud vycházejí a kam se s jistotou vrací. Postupně dojdou k tomu, že naším domovem je celý svět, že má na něm každý své místo a že je za něj také zodpovědný.

*Mgr. P. Horsáková,
Mgr. J. Velčovský*





Projekt k 30. výročí sametové revoluce

Také na naší škole, tak jako v mnoha jiných, proběhl ve čtvrtek 14. 11. projekt k třicátému výročí sametové revoluce.

I když se o této významné události neustále mluví, považovali jsme za nutné žáky seznámit s některými pojmy a objasnit jim situaci, která v roce 1989 ve společnosti byla.

Na základě porovnání životních podmínek tehdy a teď si lépe dokáží uvědomit, jaké mají štěstí, že mohou žít ve svobodné zemi, kde se nemusí bát nahlas říkat své názory, že si mohou vybrat, kde chtějí studovat, pracovat či žít.

Žáci šestých ročníků se zaměřili na porovnání hospodářských, společenských a politických rozdílů mezi evropskými státy. Seznámili se s pojmy sametová revoluce, občanské fórum, společně se podívali na seriál Vyprávěj – díl, který se sametové revoluci věnoval. Kreslili a vyráběli také symboly revoluce – klíče, karafiáty.

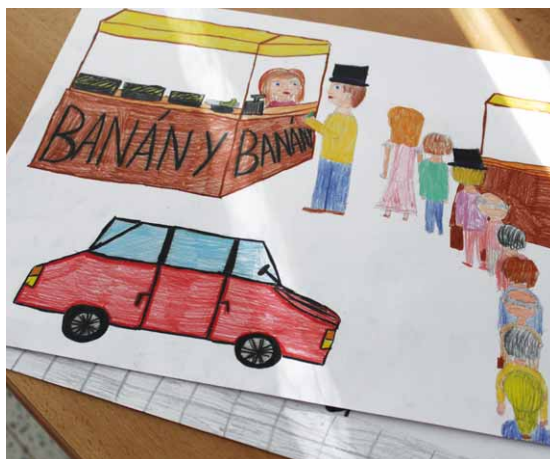
Sedmáci se věnovali tomu, jak vypadal běžný život před revolucí a po revoluci. Porovnávali např. příjmy a výdaje běžné rodiny. Seznámili se s mládežnickými organizacemi, vysvětlili si pojem samizdat, exil. Využívali nejen informací z internetu, ale také vyprávění rodičů a prarodičů.

Osmáci si vybrali těžké téma – Železná opona. Zabývali se motivací a důsledky rozhodnutí opustit svou zemi. Dozvěděli se o situaci československých emigrantů v 80. letech. Sledovali film Být odejit a zamýšleli se nad důvody, které vedly hlavního protagonistu k emigraci. Co by donutilo odejít je?

Devátá třída se zabývala kořeny sametové revoluce, úlohou sudetských Němců, připomněla si události r. 1939 a osobnost Jana Opletala. Žáci vyráběli z kartonu klíče a naučili se píseň Modlitba pro Martu, která byla symbolem událostí roku 1989.

Aby si žáci dobu, kterou nezažili, trochu vyzkoušeli „na vlastní kůži“, museli o velké přestávce chodit se svačinou ve dvojicích dokola po chodbě – kdo se chtěl vzdálit, byl paní učitelkou vrácen. Nebylo to příjemné ani pro žáky, ani pro nás dospělé. Děti si tak alespoň trochu uvědomily, jaká byla tehdy nesvoboda i ve školách.





Na prvním stupni se žáci také věnovali širokému spektru aktivit:

Prvnáci poznávali symboly naší vlasti – trikoloru a lípu jako český národní strom.

Ve druhém ročníku si symbolicky vyrobili svazek klíčů, připomněli si zvuk neodmyslitelně spjatý s událostmi listopadu 1989.

Ve třetí třídě žáci skládali různými způsoby českou vlajku a blíže se seznámili s osobností Václava Havla.

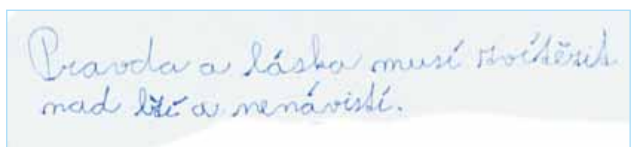
Čtvrtý ročník pracoval na lapbooku, v němž byly shrnuty důležité informace o naší zemi i sametové revoluci.

Pátáci poznali, co to znamenalo žít v době totality – nemožnost svobodně vyjádřit svůj názor, nedostatek základního zboží, zákaz soukromého podnikání nebo cenzura a kontrola dopisů. Zamýšleli se nad hesly spojenými s událostmi sametové revoluce. V. B. připravila v průběhu dne několik prezentací svého projektu Naši prezidenti.



Věříme, že i mladším žákům prostřednictvím zážitků tyto události zůstanou v paměti.

Podle toho, s jakým zaujetím všichni žáci pracovali, jak se zapojili do připravených aktivit, myslíme, že to nebyl promarněný den, že si z něj děti „něco“ odnesou.



Mgr. V. Švehlíková, Mgr. E. Kořenková

11. ZÁKLADNÍ ŠKOLA ZLÍN.
TŘ. SVOBODY 868, ZLÍN - MALENOVICE

VÁNOČNÍ KONCERT

ÚTERÝ 10.12.2019 V 17:00
MODLITEBNA CASD V MALENOVICÍCH

SBORY:
PŘÍPRAVKA, ČAMLÍCI, CARMINA BONA
SBORMISTRYNĚ:
MGR. KLÁRA BARTONÍKOVÁ
MGR. ANDREA HOBZOVÁ
MGR. DANA KOZÁRKOVÁ



 ZŠ Malenovice

Toto číslo připravili učitelé a žáci ZŠ Zlín, tř. Svobody 868, přísp. organizace.

Redakční rada: E. Kořenková, J. Velčovský

Obrazový materiál: žáci školy, fotografie ze školního archivu

Vydáno: listopad 2019

Kontakt: www.zsmalenovice.cz

Grafická úprava a sazba: Šárka Hromková

Tisk: SPŠP-COP Zlín